

derdansk. Tænker jeg mig nu i Almindelighed denne Deel af Forholdene paa min egen Haand, saa godt man kan det under denne vor Mangel paa klare Kilder, og da i særdeleshed Forholdet til den Magt, der allermeest er blevet nævnt i denne Sag, saa synes det dog, at Gøt er det, om man paa russisk Side ikke havde Noget imod, at vi havde Kongelovens Arvesølge — det kan jeg forstaae, og forsaavidt kan jeg være enig med, hvad tidligere er blevet yttret af den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad), jeg kan forstaae det, fordi Alle synes at være enige derom, at Ruslands politiske Stilling ikke vil tabe, men vistnok snarere vinde (Hør!), dersom Sagen blev afgjort paa den nævnte Maade —; men dette er kun Gøt; et Andet er, om man fra denne Side, ikke forblommet, men ligefrem vil sige: Vi fortolke Londannertractaten paa denne bestemte Maade, og et Tredie er det at sige det, ikke blot ligeoverfor Danmark, men ligeoverfor alle andre contraherende Magter; et Fjerde, om disse bleve enige; et Femte er det endelig, om man, dersom man ikke fik sin Mening sat igjennem, vilde sige: „Da, nu er hele Combinationen mislykket.“ Først efter disse, dog maaskee noget fjerne Muligheder eller flere Skridt vilde der kunne blive Tale om, for Holsteens Vedkommende ogsaa fra den tydske Forbundsforsamling, engang at maatte kunne imødesee en anden Løsning, og saa forekommer det mig dog, at man i al Fald kom til at staae noget anderledes, saalange man endnu har hele Danmarks Kronens uomtvistelige Ret til hele den overveiende Deel af Monarchiet, end paa et Tidspunkt, hvor denne Arveret er ophævet, medens Reservationerne blive de samme.

Jeg slutter hermed og forbeholder mig blot at tilføie nogle Ord imod, hvad den ærede Rigsdagsmand for Slagelse (Fischer) igaar fremsførte, i Anledning af, hvad jeg tidligere har yttret med Hensyn til den, som det forekommer mig, noget for betydelige Vægt, der tidligere her var bleven lagt paa Udtalelser af Integritets-Principer og Garantier. Jeg er naturligvis ikke blind baade for, at det i sig selv er godt at tage dem med, naar man

kan faae dem, og heller ikke blind for, at Magten kan tilintetgjøre baade Arverettigheder og Rige, rive dem fra hinanden eller samle dem igjen; men jeg nævnte heller ikke Danmark og Norges Adskillelse i nogensomhelst Forbindelse med, hvad jeg kan have anført i Anledning af fremmede Magters Garantier, jeg veed ei heller ret, hvilke Garantier der i denne Sammenhæng nærmest skulde komme under Dmtale. Naar derimod den ærede Folkethingsmand hentede en Indvending fra Holland og Belgien, som jeg rigtignok har nævnt, da er det vel sandt, at Arveretten der forandrede sig lige saa hurtigt som Garantien, nemlig efter femten Aars Forløb, men jeg vil dog bemærke, at Arveretten holdt sig netop der, hvor den var gammel, nemlig i Holland, men derimod ophørte samtidigt med Garantierne der, hvor den var ung og kun skabt samtidig med disse, nemlig i Belgien. Afveielserne vilde kun kunne gjøres der, hvor man har havt saadanne Garantier paa den ene Side, og en vis Arveret paa den anden, og et saadant Exempel har man idetmindste eengang havt. Jeg har forhen nævnt et Rige, der ophørte at være til i Slutningen af det forrige Aarhundrede, idet Rigsdagene efterhaanden maatte bortgive eller sandt sig i at bortgive Kronens Rettigheder, et Rige, som i fortrinlig Grad havde faaet Garantier og Udtalelser med Hensyn til dets Integritet; men, netop da dette Rige valgte at give sig den samme udstrakte Arvesølge, hvorom der her er Tale, netop i det Dieblit og i den Anledning greb man Leiligheden til tilsidst ganske at opløse det. Det var netop de Magter, der havde garanteret det, der altsaa afveiede Garantien i den ene Haand og den sikrede Arvesølge i den anden, og de idetmindste have dengang meent, at den sidste dog veiede noget mere, de have saaledes meent dette, at samtidigt med, at to af dem havde sluttet en offentlig Tractat, indgik de den samme Dag en hemmelig Overenskomst, hvori de reserverede sig imod, at i den nævnte Stat, hvis politiske Opretholdelse de ellers garanterede, vilde de ikke taale nogen uafhængig Arvelighed af Kronen.

Monrad: Jeg skal søge at fatte mig